

Een kind alleen op straat? Bel 911!

Is het verwaarlozing om een kind zelf de wereld te laten ontdekken? Alexander en Danielle Meitiv kregen een berisping van de Kinderbescherming in de VS omdat ze hun kinderen alleen naar huis laten lopen.

Dit bericht stond op 1 april in NRC Handelsblad. Eerst vermoedde ik nog een aprilgrap, maar het bleek realiteit in de wereld van nu. De Kinderbescherming heeft Danielle en Alexander vorige maand formeel berispt wegens 'verwaarlozing'. Het echtpaar is in beroep gegaan, maar kan in het ergste geval de ouderlijke macht kwijtraken over de kinderen.

Heel Amerika kent Danielle en Alexander Meitiv als de *free range parents*, de 'vrije-uitloopouders'. Zij hebben besloten hun kinderen te laten spelen, hen zelfstandigheid te leren en te leren omgaan met risico's.

Kinderen die zelf hun wereld ontdekken, alleen hun gang kunnen gaan is ondenkbaar geworden in het Amerika van nu. Een moeder uit New York die haar 9-jarige dochter alleen met de metro liet gaan, kreeg van een tabloid de titel 'America's Worst Mom'. Het kan bovendien strafbaar zijn. Een moeder in South Carolina kreeg een celstraf nadat ze haar dochter, ook 9, zonder toezicht in de speeltuin had laten spelen.

Misschien zijn dit de uitwassen, maar het toont de trend, die we ook in Europa tegenkomen: Kinderen zijn onmondige wezens, zelfstandig niet in staat tot enig goed, zij kennen de gevaren niet en alleen onder toezicht van volwassenen komen zij tot enige ontwikkeling; zij moeten constant in de gaten gehouden worden. Het zijn wel onze prinsesjes en prinsesjes, we hebben hoge verwachtingen van hen en we zullen er bovenop zitten om ervoor te zorgen dat zij aan die verwachtingen voldoen!

Kinderen groeien hier op in de meest veilige samenleving uit de geschiedenis, en toch zijn we als de dood dat hen iets overkomt en zetten we hen onder de stolp van onze eigen angst.

Korczak schreef ooit: "*Uit angst voor de dood van het kind, ontnemen wij hem het leven*".

(UIT: J.Korczak, Hoe houd je van een kind). En inderdaad, dat is hier precies aan de hand, niet alleen in Amerika, maar ook in ons land. De ruimte voor kinderen om zelf de wereld te ontdekken wordt steeds meer ingeperkt. We scheppen weliswaar een eindeloze nieuwe virtuele ruimte voor kinderen die ze via hun I-pad of tablet mogen verkennen, maar alles wat daar te ontdekken valt hebben wij als volwassenen al voor hen ontdekt en erin gestopt.

Maar alleen of met je vriendjes erop uit trekken in de echte wereld, de natuur in of op de fiets de buurt verkennen is er niet meer bij! Je eigen taal ontdekken in jouw tempo kan ook niet, zelfs als je drie jaar bent, gaan wij al methodisch aan de slag om te zorgen dat jij precies de woordenschat krijgt die wij verantwoord vinden.

Het is goed om weer eens te rade te gaan bij Korczak die zijn kinderen zelfs in de meest onveilige omgeving van het getto ruimte bood: "*Een opvoeder, die elke onaangename verrassing wil vermijden, die niet verantwoordelijk wil zijn voor dingen die nu eenmaal gebeuren kunnen, is voor kinderen een tiran*".

Ik eindig deze column daarom met een parafrase hierop: 'Een samenleving, die elke onaangename verrassing wil vermijden, die niet verantwoordelijk wil zijn voor dingen die nu eenmaal gebeuren kunnen, is voor kinderen een dictatuur!' Misschien kunnen wij zo hier en daar zones creëren waarin zij wel vrij kunnen zijn en recht hebben op hun eigen blauwe plekken.

Arie de Bruin